

Μάξιμος Χαρακόπουλος: Να ξαναδούμε και πάλι τις σχέσεις χριστιανικών αξιών και πολιτικής

/ [Επικαιρότητα](#)

«Συχνά από τους πολέμιους των χριστιανικών αξιών, ακούγεται ο αφορισμός ότι αυτές οι αξίες είναι σκοταδισμός, αντίδραση, μεσαίωνας. Και ως εκ τούτου εκ προοιμίου καταδικαστέες. Αλλά και όποιος πολιτικός υπερασπίζεται χριστιανικές αξίες χαρακτηρίζεται οπισθοδρομικός, ή δέχεται τη μομφή ότι η στάση του εκπορεύεται από την επιθυμία του να έχει τη στήριξη της Εκκλησίας ή του ποιμνίου. Του αμφισβητείται δηλαδή το δικαίωμα να πιστεύει πράγματι τα όσα υποστηρίζει».

Τα παραπάνω τόνισε ο Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ), Μέλος της Βουλής των Ελλήνων, δρ [Μάξιμος Χαρακόπουλος](#), κατά την εισήγησή του ως συντονιστής στην Στρογγυλή Τράπεζα με θέμα: «**Χριστιανικές αξίες**

και πολιτική καθημερινότητα. Αλήθειες, Εμπόδια, Εξαρτήσεις», που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του Διεθνούς Πολιτικού Συνεδρίου: «Η πολιτική ως χώρος έκφρασης των χριστιανικών αξιών στην καθημερινότητα», που πραγματοποιείται στη Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ.

Στον συντονισμό του πάνελ, μαζί με τον κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο, ήταν και ο Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ κ. Χρυσόστομος Σταμούλης, ενώ στη συζήτηση συμμετείχαν ο Κύπριος βουλευτής, μέλος της ΔΣΟ, υποψήφιος ευρωβουλευτής, κ. Ηλίας Μυριάνθους, η νυν, και εκ νέου υποψήφια ευρωβουλευτής, κ. Μαρία Σπυράκη, ο π. ευρωβουλευτής, καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Χρυσόγονος, ο πρόεδρος του τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ, καθηγητής κ. Νίκος Μαγγιώρος, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Θρησκευτικών Ηγετών, Αιδεσιμώτατος Thomas Wipf, και ο π. Γενικός Διευθυντής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Σπύρος Παππάς.

Ο ρόλος της πυρηνικής οικογένειας

Ο επικεφαλής της ΔΣΟ στην εισήγησή του υπογράμμισε ότι μετά την πτώση των σοσιαλιστικών καθεστώτων «πιστέψαμε ότι βασικές αρχές της κοινής ευρωπαϊκής χριστιανικής παράδοσης θα μπορούσαν να αποτελέσουν γόνιμα στοιχεία της σύγχρονης ευρωπαϊκής ιδεολογίας. Έτσι ώστε να ισορροπηθεί η μονομέρεια ενός οικονομίστικου, υλιστικού μοντέλου που προωθείτο. Αυτή νομίζω ήταν και η προσδοκία των ιδρυτών της ΔΣΟ. Να προσδώσει ο ορθόδοξος κόσμος και τα δικά του πνευματικά χαρακτηριστικά, επηρεασμένα από την χριστιανική του παράδοση, στο νέο ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Άλλωστε, μη λησμονούμε ότι το εγχείρημα της ΕΕ

θεμελιώθηκε πρωτίστως από τους ηγέτες των χριστιανοδημοκρατικών κομμάτων της Δυτικής Ευρώπης, που εμφορούνταν από χριστιανικές αξίες.

Ωστόσο, οι εξελίξεις μάς διέψευσαν σε μεγάλο βαθμό. Η τάση που θέλει την θρησκευτική πίστη να περιορίζεται αυστηρά στον ιδιωτικό χώρο πλέον είναι κυρίαρχη. Στην πολιτική, τουλάχιστον σε κεντρικό ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν υπάρχει χώρος ούτε καν για συζήτηση για χριστιανικές αξίες. Σε εθνικό επίπεδο, όμως, αυτό το θέμα εξακολουθεί να απασχολεί. Λιγότερο ή περισσότερο. Αναλόγως και των παραδόσεων της κάθε χώρας. Όπως πρόσφατα στην Ελλάδα, για το ζήτημα του γάμου των ομόφυλων. Το θέμα των χριστιανικών αρχών για τη φύση και τον ρόλο της πυρηνικής οικογένειας αποτέλεσε το κύριο θέμα των συζητήσεων, μεταξύ πολιτικών και πολιτών».

Καταλήγοντας, ο Μάξιμος Χαρακόπουλος επισήμανε ότι «όλοι κατανοούμε ότι έχει έρθει η στιγμή να διασαφηνιστούν κάποια πράγματα. Να δούμε και πάλι τις σχέσεις χριστιανικών αξιών και πολιτικής, που κατ' επέκτασιν είναι και σχέσεις ηθικής και πολιτικών, εντός μιας δημοκρατικής και ισχυρής ενωμένης Ευρώπης».

Ολόκληρη η εισήγηση του [ΕΔΩ](#)